

forstyrre – altså de elementer, der ligger inden for de 2-3 pct. – er blevet af en meget grovere karakter, end det vi f.eks. så for 10, 15, 20 år siden?

Frank Dahlggaard (KRF):

Ministeren sluttede sit sidste svar med at sige, at det ikke er børnene, der er noget galt med. Næ, jeg kan forstå på ministerens svar, at det er skolelærerne, der er noget galt med, når de ikke kan tackle disse børn.

Er det virkelig svaret? Vil ministeren bekræfte, at det er lærerne, det er galt med – lærerne, hvor undersøgelser viser, at hver tiende lærer i løbet af et år er udsat for vold eller trusler om vold, lærerne, som nu også i en ung alder beslutter sig for, at de ikke vil bruge deres liv i folkeskolen, for det er altså for hårdt? Er det lærerne, der er noget i vejen med, når det ikke er børnene?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Skolen fungerer heldigvis som en samarbejdende organisation, et samlet virke, og jeg tror, det er længe siden, at vi har slået en pæl igennem den forestilling, at hver enkelt lærer skulle kunne håndtere hele denne verdens problemer. Det er tværtimod i et team af lærere i forhold til den enkelte klasse, i det lærerkollegium, som findes, i den ledelse, som udøves i forhold til de kommunale planer, at læreren kan finde styrke og redskaber til at løse den store opgave, som folkeskolen har.

At antyde, at jeg skulle finde resultaterne her uproblematisk, synes jeg ikke så meget er fornemende over for mig, men snarere over for de mange, mange, mange, mange mennesker, som har været dybt optaget af at finde nye løsninger og nye redskaber i forbindelse med at skabe en arbejdsom ro og ikke en forstyrrende uro. Jeg henviser til 30 kommuner, 280 skoler, et antal professionelle, dybt engagerede mennesker, som har arbejdet med det her problem, og at det skulle være et udtryk for, at man ikke finder, at det er et problem, der skal tages hul på, synes jeg er en meget bekymrende holdning.

Med hensyn til at man finder, at der er resourceproblemer, synes jeg, det er interessant, at spørgeren, som selv har en kommunalpolitisk baggrund, ikke finder anledning til at spørge sig selv, om der kunne være en grund til, at vedkommende oplever så store problemer, nemlig dér, hvor spørgeren åbenbart kommer, for det kunne jo hidrøre fra, at kommunen ikke finan-

sierer sin folkeskole godt nok, så lærerne ikke har de ressourcer, som skal til for at løse problemerne, for det er indlysende, at den lærer, som har det, som lærere skal have, nemlig professionel indlevelse og evne til at planlægge undervisning, selvfølgelig skal have redskaber til at håndtere de her problemer.

I forhold til uroens karakter så tror jeg ikke, at der er nogen tvivl om, at uroen ændrer karakter, ligesom der heller ikke er nogen tvivl om, at folkeskolen ændrer karakter.

Det er også en anden type skole, vi ønsker at have i dag, for vi ønsker, at eleverne bliver undervist på andre måder, og at deres forskellige talenter bliver udfordret på forskellige måder. Derfor må man også håndtere det på en anderledes måde, og det er det, de udviklingsprogrammer, som er blevet gennemført de sidste år, har været orienteret mod, og som vi givetvis også ser resultater af.

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren har noget talmateriale for, hvordan afgangsen af lærere har udviklet sig igennem de seneste år, bl.a. med den begrundelse, som vi taler om her, nemlig utilpassede børn. Og kan ministeren give nogen oplysning om, hvordan den psykologbistand, som vi desværre hører at mange lærere har brug for, har udviklet sig? Har der været tale om en stigning igennem de seneste år i forhold til den psykologbistand?

Jeg vil også godt spørge, om ministeren har noget indtryk af det meget store antal fremmedsprogede elever, vi efterhånden ser på de danske folkeskoler. Jeg kan sige, at i Københavnsområdet har det passeret 29 pct. af eleverne, der er fremmedsprogede. Det er meget store tal, og det giver meget store besværligheder for den daglige undervisning.

Endelig vil jeg godt spørge ministeren, hvilke initiativer ministeren vil tage i fremtiden for at sikre, at der bliver taget hånd om nogle af de problemer, som vi har berørt her under debatten, så vi får ændret tingenes tilstand.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest skal jeg beklage, at jeg ikke tidligere svarede på spørgsmålet om, hvordan forældrene kan inddrages. Jeg tror, at det er helt afgørende, at man gør sit yderste for at inddrage forældrene, også de forældre, som ikke møder op til ordinære forældremøder, at man er langt